

- πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθῆ
 Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. 130
 μῶνον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάση προτυπὲν στόμιον
 μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἄγνὰ
 πτανοῖσιν κνσὶ πατρὸς 136
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι
 στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀειτῶν.
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἀγρεύειν. Praestat, opinor, αἶρεῖ. Et sic Elmsl. ad Med. 888. Haupt. Blom. Cf. v. str. 108. ὅπως Ἀχαιῶν (αἴ?) δίδρονον ζράτος —.

128. πύργων mss. Τευκρῶν Margol. Φρυγῶν Housman. Cf. ad v. str. 110. Suspectum.

129. πρόσθε τὰ Fl. F. προσθετὰ M. προσθετὰ B. πρὸς δὲ τὰ H. L. Ahrens. πρὸς τε (et insuper) τὰ Schwerdt. πρόσθεν κτήνεια Keck. Cf. Sept. 525. πρόσθε πυλᾶν. δημοπληθῆ mss. δημοπληθέα O. Muller. Keck. Dav. μυριοπληθῆ Margol. Weckl., coll. Iph. A. 571. κόσμος ὁ μυριοπληθῆς. κτήνη δῆμια μυριοπληθῆ conj. Weckl. Cf. vv. ἀρσενοπληθῆς, γυναικοπληθῆς, θυμοπληθῆς, κενταυροπληθῆς, παμπληθῆς (Xen. Ages. 1, 18. παμπληθῆ χρήματα ἔλαβον).

130. μοῖρ' ἀλαπάξει M. Ahrens. μοῖρα λαπάξει F. Elmsl. ad Prom. 240. Blomf. Eadem forma Ionica exstat Xen. Anab. VII. 1. 29. ἐξαλαπάξομεν.

131. οἶον (οἶον G.) mss. Schol. μόνον μή. Quo sensu nescio an nunquam usurpetur οἶον (alone). Dedi μῶνον (only). Cf. Suppl. 1012. μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς. Ch. 244. μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη — συγγένοιτό (l. συγγένοιτο) μοι. Soph. Phil. 528. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἐξ γε τῆσδε γῆς | ἡμᾶς. Fatendum tamen est nullum Ionicae formae μῶνος exemplum apud Aeschylum esse praeter compositum μουνῶν Pr. 804. Aliter est apud Sophoclem et Euripidem. προτυπὲν στόμιον] τόδ' ἐπιστόμιον Schwerdt.

132. ἄτα libri. ἄγα Herm. Dind. etc. Cf. Herod. VI. 61. φθόνω καὶ ἄγῃ χρεόμενος. προτυπὲν] πρότυπον H. L. Ahrens. πρότερον Kayser. Nescio an recte. Cf. 341. Τροίας] Qu. Τροία, for Troy.

134. στρατωθέν mss. στρατευθέν Turn. Vict. στρατευθέν (in expeditionem perfectum) tuetur Butler. Schol. τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθέν. Cum στρατοῦσθαι confer ἐκδρακοντοῦσθαι Cho. 549. ἀποταυροῦσθαι Ch. 275. ἀνδροῦσθαι, βαρβαροῦσθαι, βροτοῦσθαι (Hom. Od. 11, 41. βεβροτωμένα τεύχεα. Stesich. Fr. 42. δράκων ἐδόξησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος ἄζρον), ἀνδραροῦσθαι, etc. Apud Homerum legitur ἐστραιόωντο (exercitum locarunt).

οἴκτω mss. Herm. οἴκτω Scal. Schoemann. οὔτω Wilam. Qu. ἔστιν.

138. στυγεῖ mss. στυγῶ conj. Weckl. αἰετῶν mss. ἀειτῶν Porson.